

GYF8

SE

KIZ

EI

GHT

2017

FULDEN ARAN
AYŞE HİLAL ATEŞ
ÖZGÜR ATLAGAN
CİHAD CANER
MELİHA GÜNDÜZ
GÜLŞAH MURSALOĞLU
NCONEN
CEMİL TOPRAK
LEVENT YILDIZ
MÜGE YILDIZ
DAMLA YÜCEBAŞ

**GYF8
SE
KIZ
E
GHT
2017**

05 – 29 TEMMUZ/JULY 2017

ZILBERMANGALLERY
I S T A N B U L | B E R L I N
zilbermangallery.art

“Ars Longa Vita Brevis” veya Kendini Ortaya Koyma Cesaretinin Haklı Takdiri

| Nazlı Gürlek

Zilberman Gallery, genç sanatçıları desteklemek ve onlara görünürlük kazandırmak amacıyla 2010'dan beri düzenlediği Genç Yeni Farklı seçkisinin bu seneki sekizinci edisyonunun jüri başkanı olmamı istediğinde, heyecan ve merakla kabul ettim. Türkiye geneline yapılan açık çağrıya gelen başvuruların değerlendirmeye alındığı ve seçilenlerin galeride düzenlenen karma sergiyle sunulduğu projenin jürisinde yer almanın hem ülkedeki genç sanat üretimini tanımak hem de destek olmak adına eşsiz bir fırsat olacağını düşündüm. Jüri üyelerim, sanat profesyonelleri küratör Mari Spirito, koleksiyoner ve yazar Banu Çarmıklı ve galeriyi temsilen sanatçı Burçak Bingöl ile, 300 kadar başvuruyu büyük bir ilgi, merak ve destek bilinciyle değerlendirmeye aldık. Türkiye'nin birçok farklı şehir ve köşesinde üreten, 35 yaşın altındaki sanatçılara temas etmenin sorumluluğuyla, bu sergide izlediğiniz seçkiyi oluşturduk.

Sanat sisteminin temel seçki formatlarından biri olan yarışma, hem görünürlük kazandırma hem de iyileştirme anlamında bugün hala geçerliliğini koruyan bir yöntem. Ancak, sınırları ve faaliyet alanı dikkatle tanımlanmalı, özen ve zarafetle gerçekleştirilmeli. Jüri de adil, tarafsız, hassas ve yeterli deneyime, bilgiye ve görüşe sahip olmalı. Yoksa, sanat gibi en öznel bir ifade biçimini nasıl yarıştırebilirsiniz? Her şeyden önce, GYF'nin konvansiyonel yarışma formatının muhtemel handikaplarının bilinciyle kurulmuş bir girişim olması yürek rahatlatıyor. Kendisini yarışma olarak adlandırmak yerine, bir sergi seçkisi demeyi tercih ediyor ve her sene farklı bir jüri başkanının davet ettiği jüri üyeleriyle yoluna devam ederken, bağımsız, objektif ve dinamik bir kurgu ortaya koyuyor.

Biz jüri üyeleri, böyle bir kurgunun parçası olarak değerlendirmemizi yaparken, fikir alışverişlerini, görüş farklılıklarını ve nasılsa doğallıkla birleştirdiğimiz nihai ortak görüşleri sürecimizin belirleyicisi yaptık. Süreç boyunca kendi sanatsal zevklerimizi dışarıda bırakmaya ve objektif kalmaya özen gösterdik. Temelde, eşzamanlı yürüttüğümüz üç kriter üzerinden ilerledik.

Bu kriterlerden biri, ilk aşamada dekoratif, illüstratif ve didaktik örnekleri elemek oldu. İkincisi, beceri ile zihinsel derinliği, yaratıcılık ile eleştirel boyutu birleştirme becerisi ve araştırmanın orijinalliği, samimiyeti ve tutarlılığı idi. Üçüncü kriter ise başvurulan işin sanatçının pratiği içindeki konumu oldu; başvurulan işi/projeyi, sanatçının portfolyosuyla ilişkili olarak inceledik, sanatçının bugüne kadar kat ettiği yolu tarttık ve bundan sonrası için vaad ettikleri üzerine düşündük. Ayrıca, her bir başvurunun, bugünün kültürel, sanatsal, toplumsal konjonktürü dahilinde geçerliliğini tartıştık. Desteğimizle güçlenerek yoluna cesaret, azim, kararlılık ve esinle devam edecek olanların sezgisiyle seçkiyi oluşturduk. Ayrıca, nihayetinde GYF'nin bir sergileme desteği olduğunu aklımızdan çıkarmadık, dolayısıyla sergi oluşturmanın küratöryal sorumluluğu alttan alta tüm süreci etkiledi.

Umarım seçki, o veya bu şekilde ya memnun eder, ya bir şeyler öğretir ya da düşündürür. Ve her şeyden önce umarım ki cesaretlendirir. Başvuran tüm sanatçılara seçici kurul adına tek tek teşekkür etmek isterim: Bugün bize kalan hala en özgür ifade aracı olan sanatı benimsedikleri, dünyayı bu denli önemsedikleri ve kendilerini bu yolda ortaya koyma cesaretini gösterdikleri için. Özellikle bu işin bu denli zor olduğu Türkiye'de, sadece sanat yaparak, hem birey hem birlik olmanın bilincini korumaya gösterdikleri özen için. Dilerim, tüm bu genç sanatçıların yolu özgür, özgün ve uzun olur. Sergide yer alanlar için ise dileğim, bu sergileme desteği ile yollarına daha da büyük cesaret ve şevkle devam ederler.

“Ars Longa Vita Brevis” or The Rightful Appreciation of the Courage to Put Oneself Forth

| Nazlı Gürlek

When Zilberman Gallery asked me whether I would be interested in being the head of the jury for the 8th edition of the “Young Fresh Different” series of shows, which first began in 2010 with the purpose of supporting and making young artists visible, I accepted the offer with great excitement and curiosity. I thought it was a unique opportunity to be a part of the jury of this project, which evaluates applications made to a nationwide open call and holds a group exhibition with the chosen ones. A unique opportunity, because it would let me familiarize myself with the works of young artists from all over the country, and it would enable me to support them. Apart from me, the jury comprised curator Mari Spirito, collector Banu Çarmıklı and artist Burçak Bingöl (representing the gallery), and together we evaluated about 300 applications with great interest, curiosity and an intention to support. With the responsibility of establishing contact with artists under age 35 from all over the country, we came up with a selection, which is now presented as an exhibition.

The contest format, which is one of the fundamental ways of selection in art, is in this era still a valid concept that makes art visible and helps in improving it. However, its boundaries and focus have to be clearly defined, and its function carried out with great care and grace. The jury has to be fair, impartial, sensitive, experienced and knowledgeable. How can you otherwise talk about a contest of art, which is as subjective as it gets? But it is comforting to know that “Young Fresh Different” was created with the awareness of potential pitfalls of a contest. It’s called a selected exhibition rather than a contest, and each year a different head of the jury is in charge, who invites his/her own selection of individuals for the jury duty, which makes the project independent, objective and dynamic.

As we made our decisions as a part of this structure, our selection process was determined by an exchange of ideas, difference of opinions and final mutual decisions at which we arrived quite naturally. We made efforts to leave our individual tastes out of the selection process and be objective. We proceeded according to three basic criteria.

The first criteria was to eliminate works that were decorative, illustrative and didactic. The second was each artist’s ability to combine talent with intellectual depth, creativity with critical attitude, in addition to the originality, sincerity and consistency of the work. The final criteria was the place of the proposed work in the oeuvre of the artist; we looked at the proposed work in connection to the artist’s portfolio, evaluated the artist’s progress and thought about what his/her future promises. Furthermore we discussed the validity of each application in today’s cultural, artistic and social conjunction. We made the selection according to our intuition of who would continue on his/her path with courage, determination and influence. We also kept in mind that YFD is a show after all, therefore the curatorial responsibility of organizing an exhibition has also had an effect on the whole process.

I hope that this final selection may please, may make learn or think. And the most important of all, I hope it gives people courage. I’d like to thank all artists who have sent an application, for their embracing of art, which is still the most free way of expression, their caring about the world and their courage to put themselves forth in this path. Especially for their efforts to keep the awareness of being both individuals and a collective, by making just art, in Turkey where it gets increasingly more difficult to pursue. I hope all these young artists have free, authentic and long careers ahead of them. And finally, my wish for those who participate in this exhibition is that they continue on their paths with greater courage and enthusiasm as a result of this show.

Fulden Aran | 1986, İzmir

Foto-gerçekçilik akımına yakın duran Fulden Aran, pentürdeki teknik yeterliliği sayesinde figüratif realizmi, boya tuşelerinde izleyiciye hissettirerek yoğun bir duyumsama yaratıyor. Doğal bitki örtüsü içerisinde derinleşen perspektifler insanın veya insan yapımı nesnelerin bir tür zıtlık yaratarak birbirlerini tanımladıkları bir karşıtlık ilişkisine dönüşüyor. Bu açıdan sanatçı insanın yapay/medeni hali ile gizli doğası arasında durumu gözler önüne sererek izleyicinin iç dünyasına dokunuyor. Her bir resim bu yoğun gerçekçilik ile şiirselliğin birlikteliğine sahip çarpıcı sekanslar olarak ortaya çıkıyorlar.

Fulden Aran 2009 yılında Dokuz Eylül Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nden mezun olmuştur. Daha sonra Dokuz Eylül Güzel Sanatlar Enstitüsü'nde Resim Ana Sanat Dalı Yüksek Lisans eğitimini tamamlamıştır. Ulusal ve uluslararası birçok sergi etkinliğine ve yarışmalara katılmıştır. Sanatçı İzmir'de yaşamakta ve çalışmalarına devam etmektedir.

Close to the photorealist movement, Fulden Aran intensifies viewer's perceptions by conveying figurative realism through brush strokes which she skillfully utilizes with her technical proficiency. Perspectives of natural vegetation turns into a relationship of contrasts in which man and man-made objects create a kind of conflict through which they define each other. In this regard the artist reveals the difference between the artificial/civilized state of man and his secret nature. Each painting is a striking sequence that combines an intense reality and a poetic approach.

Fulden Aran graduated from the Department of Painting at the Fine Arts Faculty of Dokuz Eylül University in 2009. She then completed her master's degree on Painting at the Fine Arts Institute of the same university. Aran has partook in many shows and contests both in Turkey and abroad. She lives and works in İzmir.

Melankoli / Melancholia, 2016

Tuval üzerine akrilik / Acrylic on canvas, 70 x 100 cm

Ayşe Hilal Ateş | 1995, İstanbul

Ayşe Hilal Ateş'in yeryüzünde ve evrende geçmişte var olmuş hiçbir şeyin yok olamayacağına olan inancı, çürümeye ya da bir şeylerin bitmesine karşı koyma çabası işlerinin temel niteliğini oluşturuyor. Nesnelere ile kurduğu duygusal ve kişisel tarihine dayanan ilişkiyi ve nesnenin kendi var oluşunu bilimsel modellerle inceleyip sanatın yöntemleriyle sunuma hazırlıyor.

Sanatçı, *Taze Nane Sabunu* isimli işinde, babaannesinin mezar toprağında yetiştirdiği taze naneleri, laboratuvar ortamına taşımakta ve birtakım analiz süreçlerine dahil etmektedir. Bu süreçlerin devamı olarak yetiştirdiği nanelerden sabun elde eder. Nesneyi, bilimin olanakları üzerinden tanımaya çalışması, onu dönüştürmesi, bir sürece dahil etmesi kaybettiği babaannesi ile kurduğu ilişkiyi canlı ve dinamik tutma çabasını gösterir ve artık izleyiciyi de bu ilişkiye dahil eder.

Ayşe Hilal Ateş, Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nden mezun oldu. İstanbul'da yaşamakta ve çalışmakta olan sanatçının katıldığı karma sergilerden bazıları şunlardır: *Sınırlar ve Yörüngeler 18* (Siemens Sanat, İstanbul, 2016); *Bang. Art Innovation Prix* (42 Maslak, İstanbul, 2017); *Geçicilik Farklar ve Ötesi* (Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi 7.Uluslararası Öğrenci Trienali, Kare Sanat ve Russo Galeri, İstanbul, 2016).

Ayşe Hilal Ateş's work is based on a belief that nothing that has existed on earth and in the universe can ever truly vanish, and she attempts to prevent things from rotting or coming to an end. She examines with scientific models and then presents with her artistic practice the existence of objects and her relationship to these objects based on her emotional and personal history.

For her work *Fresh Mint Soap*, she grew mint plants on the soil of her grandmother's grave and then analyzed these plants in the laboratory. This process was followed by her making soap out of these mints. Her efforts at trying to get familiar with an object through scientific means and transforming it show her struggle to keep the relationship with her grandmother alive and also make viewers a part of this relationship.

Ayşe Hilal Ateş graduated from the Painting Department of the Fine Arts Faculty at Marmara University. She lives and works in İstanbul. Some of her recent group shows are as follows: *Borders Orbits 18* (Siemens Sanat, İstanbul, 2016); *Bang. Art Innovation Prix* (42 Maslak, İstanbul, 2017); *Temporality, Differences and Beyond* (7th International Student Triennial-Marmara University Faculty of Fine Arts, Kare Sanat and Russo Gallery, İstanbul, 2016).

Taze Nane Sabunu / Fresh Mint Soap, 2017

El yapımı sabun, çift kanallı video, 8'32" / Handmade soap, two-channel video, 8'32"

Özgür Atlagan | 1984, İzmir

Özgür Atlagan'ın diptiklerden oluşan *shovel-eye* (kürek-göz) serisi gündelik nesne, eylem ve anlara gömülü absürt, itici ve erotik olanı bulmaya çalışır. *shovel-eye* belli bir konunun üzerine kurulmayı reddederek soyut bir anlatı oluşturmaya ve göz ile sezgisel olan arasında bir bağ kurmaya çalışır.

Özgür Atlagan lisans eğitimini 2008 yılında Bilkent Üniversitesi İletişim ve Tasarım Bölümü'nde, yüksek lisans eğitimini 2011 yılında Sabancı Üniversitesi Görsel Sanatlar programında tamamlamıştır. Üretimi fotoğraf, yerleştirme, performans ve metin üzerinden şekillenir. Araştırmasını fotoğraf ve sahne pratikleri arasındaki ilişkiye yöneltmiştir. KABA HAT ve BAÇOY KOOP sanatçı kolektiflerinin üyesidir. İzmir ve İstanbul'da çalışmaktadır.

Özgür Atlagan's series of diptychs titled *shovel-eye* tries to find the absurd, repulsive and erotic qualities buried in ordinary objects, actions and moments. It refuses to be based on a particular theme and attempts to construct an abstract narrative and establish a connection between the eye and intuition.

Özgür Atlagan completed his bachelor's degree on Communication and Design at Bilkent University in 2008 and got his master's degree on Visual Arts at Sabancı University in 2011. He works with photography, installation, performance and text. His research focuses on the relationship between photography and stage practices. He's a member of artist collectives KABA HAT and BAÇOY KOOP. Atlagan works in Izmir and Istanbul.

"shovel-eye" serisinden / From the series "shovel-eye", 2014-2017

Fine art kağıt üzerine arşivsel pigment baskı, diptik
Archival pigment print on fine art paper, diptych
65 x 45 cm (her biri / each)

Ed. 5 + 2 A.P.

Cihad Caner | 1990, Rotterdam

Cihad Caner işlerinde çoğunlukla fotoğraf, video, CGI ve yerleştirme ile çalışıyor. İmge kültürü, savaş, göç ve direniş durumlarında günlük objelerin kullanım şekilleri, odaklandığı konular arasında. Savaşın ve göçün imgeleri çoğunlukla ana akım ve sosyal medya üzerinden dolaşıma giren imgelerden oluşmakta. Bu şiddet ve manipülatif imgeler, halkın büyük bir kesiminin, göç dalgaları ve savaşlar ile alakalı görüşlerini belirlemesine rağmen, katıyetle gerçeğin direkt bir temsilini oluşturmuyorlar. İmge kültürü zamanında yaşıyoruz, gerçeklik algımız post-produksiyon malzemesi, kendini imgeler ve ekranlarımız üzerinden devamlı bir şekilde yeniden üretiyor. *Soyut Şiddet*, devam eden savaşın ve göçün imgelerini, kaynağından, Suriye’de yıkılmış şehirlerden ve geride bırakılan objeler üzerinden araştırıyor. Sanatçı, bu iş ile beraber, şiddet içerikli imgeleri göstermenin imkansızlığı ve bunları imge kültürü zamanında nasıl yorumladığımızı sorguluyor.

Lisans eğitimini Marmara Üniversitesi’nde tamamlayan Caner, yüksek lisans eğitimini 2016 yılında Rotterdam’da bulunan Piet Zwart Institute Medya Tasarımı ve İletişim Bölümü’nde tamamladı. Sanatçının işleri son olarak Hong Kong Sanatlar Merkezi (Hong Kong), İzlanda Ulusal Galerisi (Reykjavík, İzlanda), AMNUA Müzesi (Nanjing, Çin), V2_ (Rotterdam, Hollanda), EYE Filmmuseum (Amsterdam, Hollanda) gibi galeri ve müzelerde sergilendi. Cihad Caner, İstanbul ve Rotterdam arasında yaşıyor ve çalışıyor.

Cihad Caner usually works with photography, video and CGI. Among the themes he focuses on are image culture and the way daily objects are used during times of war, immigration and resistance. Images of war and immigration are mostly sourced from those shared by main and social media. Though these manipulative images of violence influence the way a great proportion of the public thinks about waves of immigration and wars, they don’t represent reality at all. We live in a time of image culture; our perception of reality is a result of post production; it continuously recreates itself through images and screens. *Abstract Violence* looks for images of war and immigration at their source; in destroyed cities in Syria, focusing on the objects left behind. The work points out how it’s impossible to show violent images and questions how we evaluate these images in this era of image culture.

After graduating from Marmara University, Caner completed his master’s degree at Piet Zwart Institute Department of Media Design and Communication in 2016. Recently his works were shown at Hong Kong Center of Arts (Hong Kong), National Gallery of Iceland (Reykjavík, Iceland), AMNUA Museum (Nanjing, China), V2_ (Rotterdam, Netherlands) and EYE Filmmuseum (Amsterdam, Netherlands). Cihad Caner lives and works in Istanbul and Rotterdam.

Soyut Şiddet / Abstract Violence, 2016

Pleksi üzerine baskı, full HD video, 11’14’’ / Prints on plexi, full HD video, 11’14’’

Meliha Gündüz | 1992, Diyarbakır

Meliha Gündüz'ün *Polyamide Loop* isimli serisinde tüketim, sadece satın alınan nesnelere değil, beş duyu organıyla algılanabilen her şeyi kapsar. Plastik poşetler bu tüketim çılgınlığının en bilinen sembolüdür. Toplumun ürettiği ihtiyaçlar, mallar, nesnelere ve özneler dahil her şey, günün birinde poşetlenip paket haline gelmeye ve tüketime sunulmaya mahkumdur.

Lisans eğitimini Batman Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde tamamlayan Meliha Gündüz, *Polyamide Loop* adlı kişisel sergisini 2017 senesinde Batman Üniversitesi Sanat Galerisi'nde açmıştır. *UPSD Genç Etkinliği 7 – Ayna Ayna Söyle Bana: Biz Gerçekten Ayrı Mıyız?* (İstanbul, 2017); *Cam Tavanı Çatlatmak* (Batman, 2017) ve *Destpêk-Başlangıç* (Batman, 2015) katıldığı grup sergilerinden bazılarıdır.

In Meliha Gündüz's series *Polyamide Loop* consumption not only refers to things you can buy, but also anything perceivable with the five senses. Plastic bags are the most common symbol of this consumption craze. Everything produced by the society including needs, goods, objects and subjects, is destined to be put in bags, packed and offered for consumption.

Having studied painting at Batman University Fine Arts Faculty, Gündüz held her first solo show *Polyamide Loop* at Batman University Art Gallery in 2017. Some of her group shows are: *UPSD Youth Activity 7 - Mirror Mirror, Tell Me: Are We Really Apart?* (İstanbul, 2017); *Cracking the Glass Ceiling* (Batman, Turkey, 2017) and *Destpêk-The Beginning* (Batman, Turkey, 2015).

İsimsiz / Untitled, 2017
Tuval üzerine yağlı boya / Oil on canvas, 80 x 120 cm

Gülşah Mursaloğlu | 1989, İstanbul

Gülşah Mursaloğlu'nun *Riegl'in Yolculuğu: Değişken Boyutlarda Çemberler Arasından* adlı yerleştirmesi sanat tarihçisi Alois Riegl'in saklı hareket adlı teorisinden yola çıkmaktadır. Riegl'in teorisine göre tüm maddeler güce ve enerjiye sahiptir; organik maddelerde bu enerji aktif, inorganik maddelerde ise bu enerji saklıdır, fakat son derece güçlü bir potansiyele sahiptir. Saklı hareketin en önemli iki özelliği ise yavaşlığı ve orijinden sürekli uzağa doğru ilerlemesidir. Bu teoriden yola çıkarak sanatçı bu eserinde zar (çeper) olarak tanımladığı portakal kabukları ve el kremiyle çalışmıştır. Her bir portakal kabuğu değişimlerinin başka bir noktasında mühürlenmiş, farklı el kremleri karıştırılıp değişken yüksekliklerdeki ahşap formların üzerine serilmiştir. Yerleştirmedeki tüm parçalar zamanın yavaş geçişini, akışkanlığını anımsatırken portakal kabukları farklı anların kalıntıları olarak sabit kalmakta, el kremi ise bulunduğu mekânın nem ve ısı derecesine göre insan gözünün göremediği kadar yavaş hareketlerle genişleyip, küçülerek form değiştirmektedir.

Gülşah Mursaloğlu lisans eğitimini Boğaziçi Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nde 2012 yılında, yüksek lisans eğitimini ise 2015 yılında School of the Art Institute of Chicago'da tamamladı. Sanatçının yakın zamandaki karma sergileri arasında *Boondoggle* (Chicago Artists Coalition, Şikago, 2017); *-on the bank of what river?* (Roman Susan Gallery, Şikago, 2017) ve *Ground Floor Biennial* (Hyde Park Art Center, Şikago, 2016) yer almaktadır. Sanatçı İstanbul ve Şikago'da yaşamakta ve çalışmaktadır.

Gülşah Mursaloğlu's installation *Riegl's Journey Through Hoops of Varying Sizes* departs from the art historian Alois Riegl's theory of latent movement. According to Riegl, all matter has force and energy; within the organic this energy is active, whereas within the inorganic this energy is latent yet potent. Two main characteristics that define this latent movement are its slowness and perpetual movement away from the origin. Using this theory as her departure point, for this installation Mursaloğlu worked with materials she defines as membranes: orange peels, and hand lotion. Each orange peel in the piece was sealed at a different moment in their transformation, while various hand lotions were mixed and spread on wooden forms at varying heights. Each part of the installation references the slow passage of time and its fluidity. While orange peels are stable as traces of different moments in time, hand lotion constantly changes its form, slowly expanding and contracting according to the moisture and temperature of the surrounding space; a movement so slow that it's not accessible to the human eye.

Gülşah Mursaloğlu completed her Bachelor's degree at the Sociology Department of Boğaziçi University in 2012 and her Master's degree at School of the Art Institute of Chicago in 2015. Her recent group exhibitions include: *Boondoggle* (Chicago Artists Coalition, Chicago, 2017); *-on the bank of what river?* (Roman Susan Gallery, Chicago, 2017) and *Ground Floor Biennial* (Hyde Park Art Center, Chicago, 2016). Mursaloğlu lives and works in Istanbul and Chicago.

Riegl'in Yolculuğu: Değişken Boyutlarda Çemberler Arasından
Riegl's Journey Through Hoops of Varying Sizes, 2017
 Yerleştirme; portakal kabukları, el kremi, porselen ve karışık teknik
 Installation; Orange peels, hand lotion, porcelain and mixed media
 Değişken boyutlarda / Dimensions variable

Nconen | 1992, İzmir

Nconen, kendisinin de içinde bulunduğu graffiti ortamındaki sanatçıların portrelerini ele almaktadır. Devletin suç saydığı bu provokatif eylemlerin, sokak sanatçılarının "Graffiti Suç Değildir" mottosundan gelen, birey, toplum ve graffiti arasındaki bağı incelemektedir. Resimlerinde sokak sanatçılarının kimliklerini gizlerken, öznelerinin gündelik hayatta yaşamadığı ve maskeler takıldığında ortaya çıkan duygu ve davranışlara yer verir. Bu anlar sınırlayıcı, kuralcı ve monoton hayattan sıyrılmış, gece sokaklara çıkılan zamanı betimler. Korku, adrenalin ve heyecanın tüm bedende hissedildiği bu anlar, sanatçının benlik, anonimlik ve kimliksizleşme kavramlarını incelemesine olanak verir.

Nconen, uzun süredir sokaklara imzasını atan bir sokak sanatçısıdır. Çıkardığı kişisel graffiti dergisiyle "Kill'em All" (2013) adını biraz daha duyurmayı başarmıştır. İlk kişisel sergisi *Local Provocations* (Epic Fair, İzmir, 2017) kapsamında yer almıştır. İzmir'de yaşamakta ve çalışmaktadır.

Nconen makes portraits of graffiti artists, of whom he's one. He analyzes the relationship between individuals, society and graffiti. Graffiti "isn't a crime" according to street artists, thought the state considers it so. Concealing the identities of street artists, Nconen depicts the emotions and behaviors of his subjects, which only appear when they wear their masks. These are the moments when they leave the limits and rules of their monotone lives behind and go out in the streets. These instants when fear, adrenaline and excitement is felt by the whole body make it possible for the artist to focus on identity, anonymity and loss of identity.

Nconen is a street artist, and he's been leaving his marks on the streets for a long time. He reached a wider audience with his graffiti magazine "Kill'em All" (2013). His first solo show *Local Provocations* was held during Epic Fair in 2017 in İzmir, Turkey. He lives and works in İzmir.

Cemil Toprak | 1993, Ankara

Ev isimli video çalışmasında evin içerisindeki saldırının veya tehdidin bir tür kamuflajı söz konusudur. Bu sınırları belli mekanda, tam olarak göremediğimiz ve duyamadığımız fakat algılayabildiğimiz ve hissedebildiğimiz bir saldırıyla karşı karşıyayızdır. Bu varla yok arası karşılaşma bir bakıma saldırının ya da tehdidin imgesini bizim oluşturmamıza da izin verir. Eserin çıkış noktası bu belirsiz durum ve onun yarattığı tekinsizlik hissidir.

Cemil Toprak lisans eğitimini 2015 yılında Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde tamamlamıştır. Aynı yıl Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Resim Anasanat Dalı'nda yüksek lisans programına başlamış olup eğitimine halen devam etmektedir. Ankara'da yaşayıp çalışmaktadır.

In Toprak's work *Home*, the assault or threat at home is camouflaged. In this space with clearly defined boundaries, we face an attack which we can't hear or see but can perceive and sense. This encounter, the existence of which we can't be sure of, lets us determine the source of the attack or threat. The work is based on this ambiguous situation and the uncanny feeling that comes with it.

Cemil Toprak graduated from the Painting Department of Hacettepe University Faculty of Fine Arts in 2015 and began working on a master's degree on painting at the Fine Arts Institute of the same university. He works and lives in Ankara.

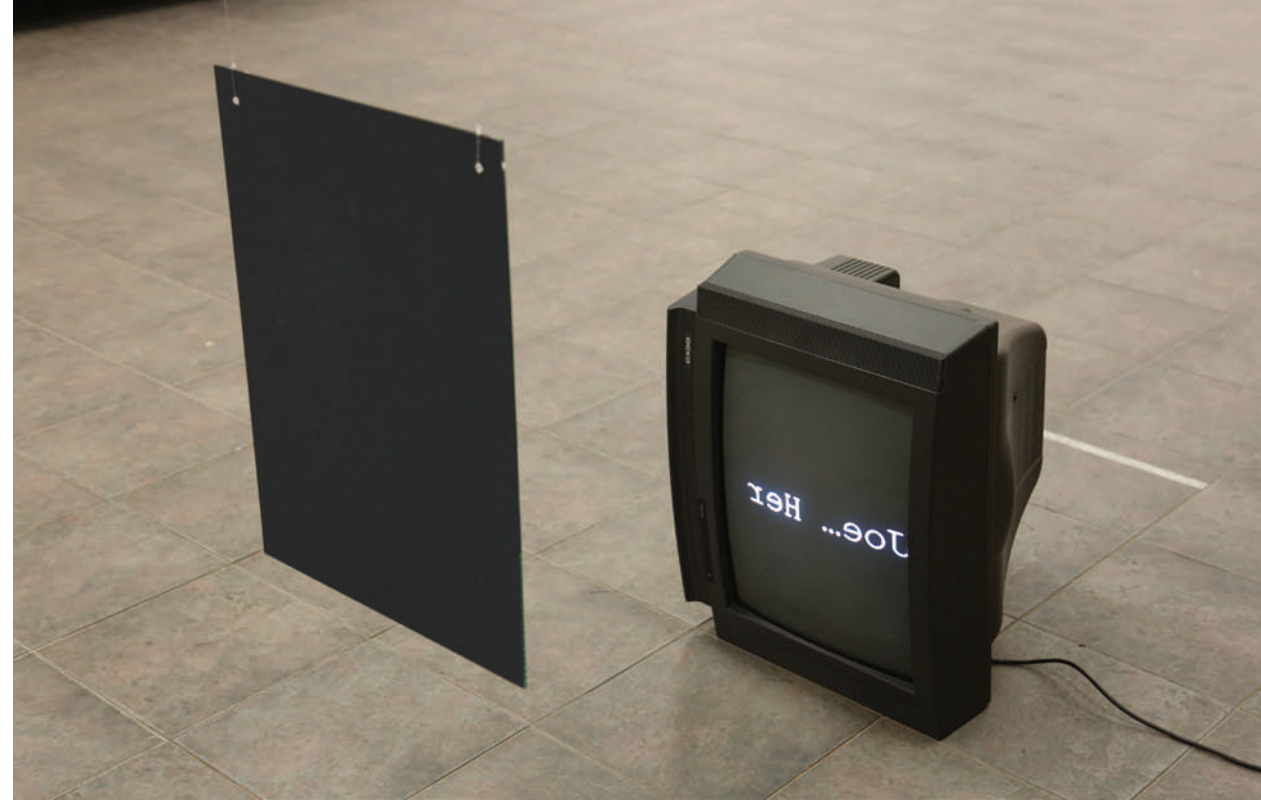
Levent Yıldız | 1993, İstanbul

Levent Yıldız son dönem çalışmalarında Beckett ve tragedya metinlerini yapıbozuma uğratarak, kurgular düzenlemektedir. İşlerindeki plastik öğeleri mekan içerisinde alışıl gelmiş konumlarının dışında bir heykel gibi kullanması yeni okumalara izin verir. Metin ve üç boyut birlikteliğini bu yapı üzerinden kurmayı amaçlar. Kullandığı medyumlar değişkenlik göstermekle birlikte, sergilenen işinde de olduğu gibi kurguladığı yanılısamalar ağıyla nesne, metin ve özne arasındaki ilişkiyi araştırır.

Levent Yıldız 2016 yılında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nden mezun olmuştur. Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Resim Ana Sanat Dalı yüksek lisans programında eğitimine devam etmektedir. İstanbul'da yaşayıp çalışmaktadır.

With his most recent works Levent Yıldız deconstructs Beckett's texts and tragedy texts. His use of unusually placed visual elements in the space, treating them as if they are sculptures, makes possible new ways of seeing. He aims to combine text and the 3 dimensions through this structure. Using a variety of materials and media, he analyzes the relationship between object, text and subject.

Levent Yıldız has graduated from the Painting Department at Marmara University Faculty of Fine Arts in 2016 and is currently working on a master's degree on painting at the same university. He lives and works in İstanbul.

Beckett, Şimdi Söyle ve Kendini İzle / Beckett, Say Now and Watch Yourself, 2016
Televizyon, ayna, video, 12'34'' / Television, mirror, video, 12'34''

Müge Yıldız | 1985, Ağrı

Kopenhag'daki KVUC dil okulunda bulunan eski bir asansör sonsuz bir tekrar içindedir. Nietzsche'nin kısır döngüsüne benzeyen bu sonsuz dönüş, bu sonsuz yineleme fikri Kierkegaard'ı ve kaygı kavramını düşünmeye iter. Asansörün içinde yapılan yolculuk Kierkegaard'dan pasajlar okuyan bir okutmanın belli belirsiz sesiyle ve sanatçının o andaki varlığının da bir parçası olan Kierkegaard'ın *Etiher / Or*'daki şu sözleriyle birleşir:

"Neler gelecek? Gelecek ne getirecek? Bilmiyorum, hiçbir tahminim de yok. Bir örümcek sabit bir noktadan nedenlerden dolayı sonuçlara doğru düşerken önünde hep boş bir mekan vardır ve hiçbir yere tutunamaz, her ne kadar çırpınsa bile. Ben de kendimi öyle hissediyorum; önümde hep boş mekan; ileri doğru sonuçlara doğru yol almamı sağlayan arkamda kalmış nedenler var. Bu hayat korkunç, dayanılacak gibi değil..."

Galatasaray Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo-TV-Sinema mezunu Müge Yıldız, bir dönem Paris Sorbonne Nouvelle III'te sinema dersleri aldıktan sonra, Galatasaray Üniversitesi'nde Felsefe yüksek lisansına başladı. Deneysel video ve film yapımıyla ilgilenen sanatçı, eserlerini "Her gün karşılaştığımız şeyler, yaşadığımız çevre ve etrafımızdaki görüntüler yani hayatın kendisi, felsefi metinler ve deneysel bir anlatımla yeniden ifade edilebilir mi?" sorusundan yola çıkarak oluşturuyor.

The old elevator at the KVUC language school in Copenhagen is stuck in an infinite loop. Resembling Nietzsche's eternal recurrence, this endless repetition urges us to think about Kierkegaard and his concept of anxiety. The ride in the elevator is accompanied by a faint voice reading excerpts from Kierkegaard —especially the following passage from "Either/Or" that also is now a part of Yıldız's identity:

"What will come? What will the future bring? I do not know. I have no presentiment. When a spider plunges from a fixed point to its consequences, it always sees before it an empty space where it can never set foot, no matter how it wriggles. It is that way with me: his life is perverse and frightful, it is unbearable."

A graduate of Radio-TV-Cinema at the Faculty of Communication at Galatasaray University, Müge Yıldız took cinema classes at the Paris Sorbonne Nouvelle III, after which she began working on a master's degree on philosophy at Galatasaray University. She's interested in experimental video and film. Her works are based on the question: "is it possible to express anew through philosophical texts and an experimental narration the things we encounter everyday, our environment and the views that surround us?"

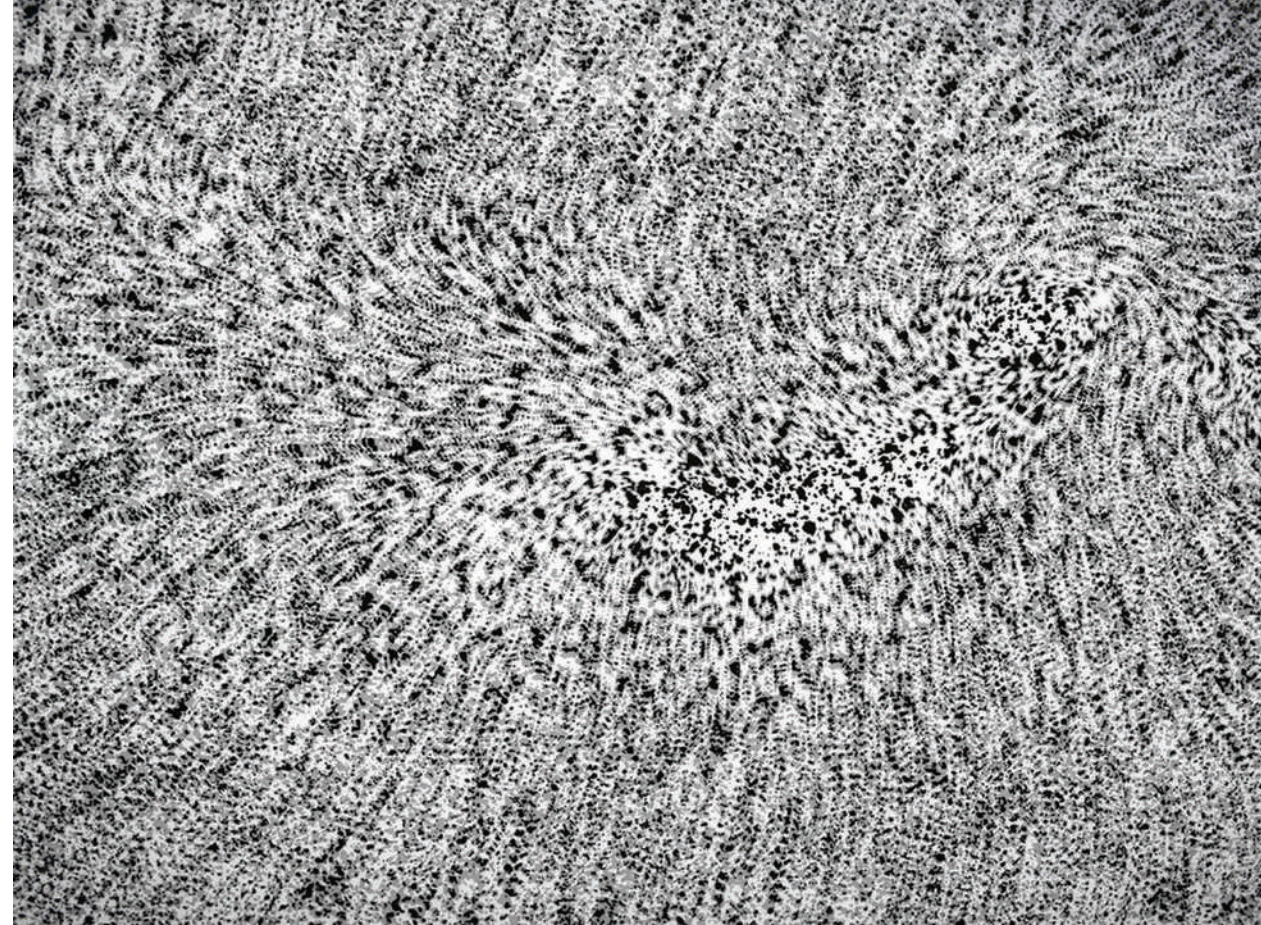
Damla Yücebaş | 1987, İstanbul

Damla Yücebaş, tekstil malzemesi üzerine uyguladığı baskı çalışmalarında, gerçeklik ve yanılsama kavramları üzerinden gözlemciye yoğunlaşıyor. İzleyiciyi karşı karşıya getirdiği yığınsal etki içerisinde odaklanılan alanlar netleşirken, geri kalan bölgeler aksine flulaşiyor. Bakış açısına göre beliren illüzyon aracılığıyla izleyiciye, kendini yansıtabileceği ve kendini karşısındaki aracılığıyla takip edebileceği sanal bir ortam sunuyor.

Damla Yücebaş, lisans ve yüksek lisans eğitimini Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Tekstil ve Moda Tasarımı Bölümü'nde tamamlamıştır. 2016 yılında aynı bölümde başladığı Sanatta Yeterlik programına halen devam etmektedir. 2012 yılından bu yana Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Tekstil ve Moda Tasarımı Bölümü'nde araştırma görevlisi olarak çalışmaktadır.

Damla Yücebaş's prints on textiles focus on the observer through the concepts of reality and illusion. She presents viewers with a pile, in which focused areas become clear while the rest is blurred. With this illusion dependent on the viewing angle, she provides viewers with a virtual space where they could express themselves and follow themselves with the help of what they see.

Damla Yücebaş has completed her bachelor and master's degrees at the Textile and Fashion Design Department of Mimar Sinan Fine Arts University. In 2016 she began a PhD program at the same department, where she's also been working as a research assistant since 2012.

Çeviri/Translation: Emre Meydan

Grafik Tasarım/Graphic Design: Bülent Bingöl

Basımevi/Printing House: A4 Ofset

Baskı Koordinasyon & Redaksiyon/Printing Coordination & Redaction:
Serhat Cacekli

Bu katalog 05—29 Temmuz 2017 tarihleri arasında **Zilberman Gallery** tarafından düzenlenen **Genç Yeni Farklı 8** adlı sergi için 800 adet basılmıştır. Tüm yayın hakları saklıdır. İzin almadan çoğaltılamaz, yayınlanamaz, dağıtılamaz.

This catalogue is printed 800 copies for exhibition titled *Young Fresh Different 8* organized by Zilberman Gallery between July 5th—29th, 2017. All copyrights belong to Zilberman Gallery. This catalogue cannot be copied, re-printed or distributed without the permission of Zilberman Gallery.